

220

sensuum qui est formalis in ira. h. pfectu in di-
 cū rōnis passio ire occupat q̄i nō pfecte rōem
 audiens ppter emotionē caloris vel ceter impel-
 lentis que est materialis in ira. et quātū ad hoc
 impedit iudiciū rōnis. ¶ Ad. ij. dōm. q̄ in acun-
 dus d̄ esse manifestus non q̄ manifestū sit sibi
 quid facē debeat. h. q̄ manifeste opatur nō que-
 rens aliquā occultatōnē. q̄ p̄m d̄tingit ppter
 impedimentū rōnis que nō p̄t discernē quid sit
 occultandū et quid manifestandū. nec etiā exco-
 gitare occultandi vias. p̄m vero est ex amplis-
 satione cordis q̄ p̄tinet ad magnanimitatē quaz
 facit ira. unde r̄ de magnimo phus dicit in. iij.
 eth. q̄ est manifestus odior et amator et mani-
 feste dicit et opatur. cupiscencia aut d̄ esse la-
 zens et invidiosa q̄ ut plurimū delcabilia q̄ con-
 cupiscitur hōt turpitudinē quādā et mollicie
 in quibz homo vult latere. in hīs aut que sūt vi-
 rilis et excellentie cuius sūt vindiēte querit
 homo manifestus esse. ¶ Ad. ij. dōm. q̄ sic d̄m
 est motus ire a ratione incipit. et ideo s̄m idem
 oppositio d̄narij ad d̄nariū adiuuat iudiciū raz
 nomis et auget inā. cū enim quis h̄ honore vel d̄ni-
 tias et postea incurrit alicuius detrimētū illud de-
 trimētū apparet maius. tū ppter vicinitatē cō-
 trarij tū q̄ erat inopinatū. et ideo causat maio-
 rem tristitiā. sic etiā et magna bona ex inopia
 et vementia causant maiore delectatōnē et s̄m au-
 gmentū tristitię pcedentis d̄sequēter augetur
Ad. ij. sic pceditur. videtur q̄ inā et inā
 nō causat taciturnitatē. taciturnitas enim
 locutioni opponitur. h. p̄tinentiū ire usq̄ ad lo-
 cutionē puenitur ut p̄ gradus ire quos d̄ns al-
 signat. ma. h. v. dices. qui inaleatur fratri suo. et
 qui dixerit fratri suo racha. et q̄ dixerit fratri suo
 fatue. ¶ Inā nō causat taciturnitatē. ¶ P̄. ex hoc
 q̄ custodia rōnis d̄ficit. d̄tingit q̄ homo p̄m
 pat ad d̄ba inordinata. vñ d̄ p̄. xx. h. sic urbs
 patēs et absp̄ muroz ambitu. ita vir qui nō p̄t
 colibere in loquēdo sp̄m suū. h. inā maxime im-
 pedit iudiciū rōnis ut d̄m. q̄ maxime vid̄. p̄
 fluē in d̄ba inordinata. nō q̄ causat taciturnita-
 tē. ¶ P̄. math. xij. d̄. ex abundantia cordis os
 loquitur et p̄ inā maxime eoz perturbatur ut d̄m
 est. q̄ maxime causat locutionē. nō q̄ causat ra-
 citurnitatē. ¶ Si d̄na ē q̄ greḡ dicit m. v. moza.
 q̄ inā p̄ silentiū clausa intra mentē vementius
 eluatur. ¶ Inā d̄m q̄ inā sic iam d̄m est. et tū
 rōne est. et impedit rōnē. et ex utraq̄ p̄t r̄ci-
 turnitatē causare. ex p̄t quidē rōnis q̄ iudiciū
 rōnis in t̄m viget q̄ et h. nō colibeat affectū ab
 inordinato appetitu vindiēte. colibet t̄m linguā
 ab inordinata locutione. unde greḡ. dicit m. v.
 moza. aliqui inā perturbato aio quah̄ ex iudicio silē-
 tiū inducit. ex p̄t vero impediēt rōis. q̄ sic
 d̄m est perturbatō ire usq̄ ad exteriora membra
 p̄ducitur. et maxie ad illa membra in quibz ex-
 p̄ssius relucet vestigiū cordis. sic in oculis et in
 facie et in lingua. vñ sic d̄m ē lingua se p̄pedit. faci-
 es ignescit. exasp̄atur oculi. p̄t q̄ esse tāta pertur-
 batio ire q̄ oīno impediatur lingua ab vsu loquē-

di et tunc sequitur taciturnitas. ¶ Ad. f. q̄ d̄. q̄
 augmentū ire quōq̄ est usq̄ ad impediendū ra-
 tionē a colibitōe lingue. quōq̄ aut vltra p̄cedit
 usq̄ ad impediendū motū lingue. et alioz exteri-
 orū mēbroz. Per h̄c pat̄ soluto ad. ij. ¶ Ad
 .ij. d̄. q̄ perturbatio cordis quōq̄ p̄t sup̄ abudare
 usq̄ ad h̄ q̄ p̄ inordinatū motū cordis impedia-
 tur motus exteriorū mēbroz. et tūc causatur ta-
 citurnitas et immobilitas exteriorū mēbroz
 et etiā quōq̄ motus. h. aut nō fuerit tanta perturba-
 tio tūc ex abundantia perturbatōis cordis seq̄-
 tur oris locutio.

Ost actus et passiones considerandū ē
 de p̄ncipijs hūanorū actū. Et p̄mo
 de p̄ncipijs in t̄m. ¶ Sedo de p̄nci-
 pijs exterioribz. ¶ P̄ncipiū aut in t̄m
 cū est potentia et hōis. h. q̄ de potentis in p̄ma
 p̄t d̄m est. nūc r̄stat de h̄ibz d̄siderandū. Et
 p̄mo quidē in ḡnali. ¶ Sedo vero de virtutibz et
 vicijz. et alijs h̄mōi habitibz que sūt hūanorū
 actū p̄ncipia in sp̄ali. ¶ Circa ipos aut hōis
 in ḡnali quatuor d̄sideranda sūt. ¶ Primo qui
 de ipa s̄ba h̄bitat. ¶ Sedo de subiecto eoz.
 ¶ Tercio de causa ḡnacois augmenti et eoz
 p̄cois eoz. ¶ Quarto de distinctōe ipoz. ¶ Cir-
 ca p̄mū. iij. queritur. ¶ P̄mo vtrū hōis sit q̄-
 litas. ¶ Sedo vtrū sit d̄terminata sp̄s qualita-
 tis. ¶ Tercio vtrū habitus imporet ordmē ad
 actū. ¶ Quarto de necessitate habitus.

Ad. ij. sic pceditur. videtur q̄ habitus nō sit q̄-
 litas. dicit enim aug. in li. lxxxiij. q̄d. n. q̄
 h̄ nomē habitus d̄m est ab h̄bto q̄ ē habere.
 h̄ habere non solum pertinet ad qualitatem. sed
 etiā ad alia ḡna. dicitur enim h̄re etiā quātū ad
 et pecuniā et alia h̄mōi. q̄ habitus nō ē qualitas
 ¶ H̄ habitus potest vni p̄dicamentū ut in i.
 p̄dicamentoz. h. vni p̄dicamentū nō d̄natur s̄b
 alio. q̄ habitus nō ē q̄litas. ¶ P̄. ois habitus ē dis-
 p̄sico ut d̄m in p̄dicamentibz. h̄ d̄sp̄sico ē ordo h̄mōi
 p̄tes ut d̄m in v. meth. h̄ aut p̄t ad p̄dicamentū si-
 tus. q̄ habitus nō ē qualitas. ¶ Si d̄na est. q̄ phis
 dicit in p̄dicamentis q̄ habitus ē qualitas de dis-
 ficili mobilis. ¶ In h̄o. d̄m q̄ h̄ nomē habitus
 ab habendo est sup̄tū. a quo quidē habitus du-
 p̄liciter d̄natur. vno quidē mō s̄m q̄ h̄o vel q̄
 cū q̄ alia res d̄ aliq̄d h̄re. Alio mō s̄m q̄ ali-
 qua res aliquo mō se h̄m seip̄a vel ad aliq̄d ali-
 uid. Circa p̄mū aut d̄siderandū ē. q̄ h̄re s̄m q̄ d̄
 resp̄cū cuiuscūq̄ q̄ h̄cū. d̄ue ē ad diuisa ḡna.
 unde et phis inter p̄st̄p̄dicamēta p̄mit h̄re q̄
 .i. diuisa ḡna rerū d̄secūtur. sic sūt opposita r̄p̄s
 et posterius et alia h̄mōi. h̄ inter ea q̄ h̄mōi talis
 vid̄ esse dist̄mctio. q̄ quedaz sūt in quibz n̄l est
 mediū inter h̄ns et id q̄ h̄cū. sic inter subies-
 etiā et qualitātē et quātū ad n̄l ē mediū. quedaz
 sūt in quibz ē aliquid mediū inter utruq̄. h̄ sola
 relatio. sic d̄r aliquis h̄re sociū vel amicū. quedā
 vero sūt inter que est aliquid mediū nō quedaz
 actio vel passio h̄ aliquid p̄ modū actōis vel pas-
 sionis pur se vni est oīans vel eegēs et aliud
 ornatū aut t̄ctū. unde phis dicit m. v. meth.

